

პანიუმი — ნომერი ექვსი

წინასწარმეტყველური ნიშნულები დანიელის 11-ში: სსრკ-ის დაშლა, კვირადღის კანონი და თანამედროვე რომის აღზევება

Jeff Pippenger
2025-03-09

სსრკ-ის დაშლით 1989 წელს შესრულდა დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორმოცე მუხლი. ორმოცდამეერთე მუხლი არის საკვირაო კანონი შეერთებულ შტატებში, ისევე როგორც მეთექვსმეტე მუხლი. 1989 წლიდან შეერთებულ შტატებში საკვირაო კანონამდე, მეორმოცე მუხლი ცარიელია. სსრკ-ის დაშლა 1989 წელს აგრეთვე იყო დანიელის მეთერთმეტე თავის მეათე მუხლში განსაზღვრული, რომელიც თავდაპირველად ანტიოქე დიდის მიერ შესრულდა.

ანტიოქოს III დიდი, სელევკიდთა „ჩრდილოეთის მეფე“, მეფობდა ძვ. წ. 223–187 წლებში და ცდილობდა დაებრუნებინა ტერიტორიები, რომლებიც პტოლემეებმა („სამხრეთის მეფე“) დაიკავეს მესამე სირიული ომის (ძვ. წ. 246–241) შემდეგ. მისი ლაშქრობა მეოთხე სირიულ ომში (ძვ. წ. 219–217) მიზნად ისახავდა კოილე-სირიის, ფინიკიისა და პალესტინის კვლავ დაკავებას. ძვ. წ. 219 წელს ანტიოქოსი სამხრეთისკენ დაიძრა, დაიპყრო სელევკია-ინ-პიერი, ტვიროსი და პტოლემეისი (აკრე), და ამგვარად კვლავ მოიპოვა სანაპირო სიმაგრეები. ძვ. წ. 218 წელს მან კიდევ უფრო წინ წაიწია, დაიკავა ფილადელფია (ამანი) და ეგვიპტის საზღვრისკენ მიიწევდა, იმ განზრახვით, რომ დაკარგული სელევკიდური მიწები ღაზამდე დაებრუნებინა. ანტიოქოსმა თავისი სვლა ძვ. წ. 218 წელს შეაჩერა, რათა მიღწეული წარმატებები განემტკიცებინა და გადამწყვეტი შეტევისთვის მომზადებულიყო. პტოლემე IV ფილოპატორი, პტოლემეური მეფე, შეაგროვა ლაშქარი მის შესახვედრად, ეგვიპტური ჯარებით გაძლიერებული. დანიელის მეთერთმეტე თავის მეათე მუხლი გადმოსცემს ანტიოქოსის ამ მოძრაობას და ამგვარად წინასწარმოსახავად წარმოაჩენს სსრკ-ის დაშლას 1989 წელს, და წარმოადგენს მეორმოცე მუხლის ტიპს.

მაგრამ მისი ძენი აღიძვრიან და შეკრებენ მრავალრიცხოვან დიდ ძალებს; და ერთი უეჭველად მოვა, გადმოივლის და გადაივლის; შემდეგ კვლავ დაბრუნდება და აღიძვრის თვით მის სიმაგრემდეც კი. დანიელი 11:10.

როცა ორმოცე მუხლში ჩრდილოეთის მეფე „გადმოიღვრება და გადაივლის“, ეს შეესაბამება მეათე მუხლში ჩრდილოეთის მეფის „გადმოღვრასა და გავლას“. ორივე მუხლში გამოყენებულია ზუსტად იგივე ებრაული სიტყვები, რომლებიც მხოლოდ მცირედითაა განსხვავებულად ნათარგმნი. ეს არის იგივე გამოთქმა, როგორიც გვხვდება ესაია 8:8-ში.

და ის გაივლის იუდაში; გადმოიღვრება და გადაივლის, ყელამდეც კი მიაღწევს; და მისი ფრთების გაშლა აავსებს შენი ქვეყნის სიგანეს, ჰოი, იმანუელ. ესაია 8:8.

სამივე მუხლი მიუთითებს სამხრეთის მეფის დამარცხებაზე ჩრდილოეთის მეფის მიერ. ჩრდილოეთის მეფე ანტიოქოსი იმარჯვებს სამხრეთის მეფე პტოლემეზე, ისევე როგორც სენაქერიბმა იუდაზე, სამხრეთის სამეფოზე, გაიმარჯვა, და ისევე როგორც ჩრდილოეთის მეფემ ორმოცე მუხლში 1989 წელს წაღეს სსრკ. სამი მუხლი, ამ მუხლების სამი ისტორიული აღსრულებითურთ, 1989 წელს განსაზღვრავს როგორც „აღსასრულის ჟამს“. ამრიგად, მეათე მუხლი არის 1989 წელი, ხოლო მეთექვსმეტე მუხლი არის საკვირაო კანონი შეერთებულ შტატებში, ისევე როგორც ორმოცდამეერთე მუხლი.

მეთერთმეტე-მეთხუთმეტე მუხლები წარმოადგენს წმინდა წერილის მონაკვეთს, რომელსაც აგრეთვე აქვს ისტორიული აღსრულება, რომელიც განსაზღვრავს კონკრეტულ წინასწარმეტყველურ ნიშნულებს ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიაში. შეერთებულ შტატებში კვირა დღის კანონის წინ, მაგრამ 1989 წლის შემდეგ, რაფიის ბრძოლა და მისი შემდგომი მოვლენები გადმოცემულია მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლებში, ხოლო პანიუმის ბრძოლა გადმოცემულია მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე.

კვირის კანონი არის დანიშნული დრო; რადგან სწორედ იქ იკურნება პაპობის სასიკვდილო ჭრილობა, და პაპი კვლავ ბრუნდება დედამიწის ტახტზე. ეს ძალმოსილება წინასწარ იყო სახეობრივად ნაჩვენები პაპობის გამეფებით 538 წელს და წარმართული რომის გამეფებით აქტიუმის ბრძოლაში. როგორც კი წინასწარმეტყველურად გამეფდა, წარმართული რომი უზენაესად მმართველობდა 360 წლის განმავლობაში. როგორც კი პაპობა 538 წელს გამეფდა, იგი უზენაესად მმართველობდა ათას ორას სამოცი წლის განმავლობაში. როგორც კი კვირის კანონის დროს სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნება, პაპობა უზენაესად იმმართველებს სიმბოლურ 42 თვეს.

და ვიხილე მისი ერთ-ერთი თავი, თითქოს სასიკვდილოდ იყო დაჭრილი; და განიკურნა მისი სასიკვდილო ჭრილობა; და მთელი ქვეყნიერება გაოცებით გაჰყვა მხედს. და თავყანი სცეს გველეშაპს, რომელმაც ძალაუფლება მისცა მხედს; და თავყანი სცეს მხედსაც, და ამბობდნენ: ვინ არის მხედის მსგავსი? ვის ძალუმს მასთან ომი? და მიეცა მას პირი, რომელიც დიდ სიტყვებსა და გმობებს ლაპარაკობდა; და მიეცა მას ძალაუფლება, რომ ემოქმედა ორმოცდაორი თვე. გამოცხადება 13:3–5.

27-ე მუხლი ამ ორივე მეფეზე ამბობს:

და ამ ორივე მეფის გული ბოროტების ქმნისაკენ იქნება მიჰყრობილი, და ერთსა და იმავე სუფრაზე სიცრუეს ილაპარაკებენ; მაგრამ ეს ვერ წარემატება, რადგან აღსასრული ჯერ კიდევ დანიშნულ დროს იქნება. დანიელი 11:27.

ოცდამეშვიდე მუხლში მოხსენიებული ორი მეფე არიან წინა ორ მუხლში აღნიშნული მეფენი, რომლებმაც შემდგომში აქტიუმის ბრძოლა იბრძოლეს.

და აღძრავს თავის ძალასა და სიძაძეს სამხრეთის მეფის წინააღმდეგ დიდი ლაშქრით; და სამხრეთის მეფეც აღიძვრება საბრძოლველად უაღრესად დიდი და ძლიერი ლაშქრით; მაგრამ ვერ დადგება, რადგან მის წინააღმდეგ ზრახვებს

მოიფიქრებენ. ხოლო ისინი, ვინც მისი საზრდოს წილს შეექცევინ, დაღუპავენ მას, და მისი ლაშქარი გადაიღვარება; და მრავალი დაეცემა დახოცილი. დანიელი 11:25, 26.

ამრიგად, ოცდამეშვიდე მუხლი წარმოშობს ანომალიას, რომელიც უნდა იქნეს გაგებული, ვიდრე წინ წავალთ. ოცდამეოთხე მუხლში „დრო“ წარმოადგენს 360-წლიან პერიოდს, რომელიც იწყება აქტიუმის ბრძოლიდან და სრულდება დანიშნულ დროს, 330 წელს.

სამხრეთის მეფე ამ ბრძოლაში იყო კლეოპატრა, რომელიც მარკოს ანტონიუსთან კავშირში იმყოფებოდა. ოქტავიუსი იყო ჩრდილოეთის მეფე, რომელიც ორივეს დაამარცხებდა. დადგენილ დროს (ძვ. წ. 31 წელს) ეს ორი მეფე, რომელთაც ადრე ერთ სუფრასთან მსხდარებს ერთმანეთისათვის სიცრუე უთქვამთ, აქტიუმის ბრძოლაში დაუპირისპირდებოდნენ ერთმანეთს.

სუფრასთან მყოფი ორი მეფე შეესაბამება პანიუმის ბრძოლის ისტორიას (მუხლები 13-დან 15-მდე), სადაც არსებობდა ანტიოქოს მაგნუსისა და მაკედონიის ფილიპეს კავშირი. ეს ისტორიული კავშირი შეესაბამება სიმბოლურ კავშირს, რომელიც წარმოდგენილია ქრისტეს დროს პანიუმის სახელში — კესარია ფილიპე. ეს კავშირი ასევე წარმოდგენილია მეორმოცე მუხლში, როდესაც სსრკ 1989 წელს წაიხვეტება რეიგანსა და პაპ იოანე პავლე II-ს შორის კავშირის მეშვეობით. ეს ორი მეფე 31 წ. ჩვ. წ. აღ-მდე ერთმანეთს სიცრუეს ეუბნება, რაც შეესაბამება შეერთებულ შტატებში კვირადღის კანონს, და, ამდენად, მათი სიცრუე ხდება მეთექვსმეტე მუხლამდე, იმ ისტორიის განმავლობაში, რომელიც წარმოდგენილია მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებით, რომლებიც აღსრულდა პანიუმის ბრძოლაში, რაფიის ბრძოლიდან ჩვიდმეტი წლის შემდეგ, და იერუსალიმის პომპეუსის მიერ დაპყრობამდე ას ოცდაჩვიდმეტი წლით ადრე, მეთექვსმეტე მუხლის აღსრულებაში.

ოცდამერვე მუხლში ოქტავიუსი, გამარჯვებული როგორც კლეოპატრაზე (სამხრეთის მეფეზე), ისე მარკ ანტონიზე, „დაბრუნდება თავის ქვეყანაში დიდი სიმდიდრით; და მისი გული წმიდა აღთქმის წინააღმდეგ იქნება; და აღასრულებს საქმეებს, და დაბრუნდება თავის ქვეყანაში.“ ურია სმითი ამ ორ გამარჯვებას მიიჩნევს აქტიუმის ბრძოლად ძვ. წ. 31 წელს და იერუსალიმის განადგურებად ახ. წ. 70 წელს. ამრიგად, ოცდამერვე მუხლი აღნიშნავს ისტორიას, რომელიც იწყება აქტიუმის ბრძოლით, რაც არის 360 წლის დასაწყისი, და იერუსალიმის განადგურებით ახ. წ. 70 წელს.

შემდეგ იგი დიდძალი სიმდიდრით დაბრუნდება თავის ქვეყანაში; და მისი გული წმიდა აღთქმის წინააღმდეგ იქნება; და იგი იმოქმედებს ძლიერად და კვლავ დაბრუნდება თავის ქვეყანაში. დანიელი 11:28.

ოცდამეოთხე მუხლის უკანასკნელი ფრაზიდან („და ეს მხოლოდ დროებით“) მოყოლებული წარმოდგენილია ისტორიული ხაზი, რომელიც დაიწყო ძვ. წ. 31 წელს და სრულდება ოცდამეთერთმეტე მუხლის უკანასკნელ ფრაზაში („და დააყენებენ გამაპარტახებელ სისამაგლეს“), რომელიც აღსრულდა 538 წელს. ეს ხაზი იწყება აქტიუმის ბრძოლით, რომელიც აღნიშნავს წარმართული რომის უზენაესი

მმართველობის დასაწყისს სამას სამოცი წლის განმავლობაში. ეს ხაზი სრულდება 538 წელს, როდესაც პაპობრივი რომი იწყებს უზენაეს მმართველობას ათას ორას სამოცი წლის განმავლობაში. ამ მუხლებში და იმ ისტორიაში, რომელმაც ეს მუხლები აღასრულა, დადგენილი დრო 330 წელს წარმოადგენს დაყოფას წარმართული რომის ისტორიაში, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეოთხე სამეფოსი. უზენაესი მმართველობის დასაწყისი სამას სამოცი წლის შემდეგ მოსდევს იმპერიის დაშლის ორას რვა წელი, ვიდრე პაპობა ოცდამეთერთმეტე მუხლში, 538 წელს, ტახტს დაიკავებდეს. იმ რვა მუხლის თანმიმდევრობაში მხოლოდ ოცდამეშვიდე მუხლი მიუთითებს ისტორიულ აღსრულებაზე, რომელიც მოხდა აქტიუმის ბრძოლამდე, ძვ. წ. 31 წელს.

ოცდამეშვიდე მუხლი წინასწარ მიუთითებს ორი მეფის შეხვედრაზე „დანიშნულ ჟამამდე“, ხოლო ოცდამეცხრე მუხლი ასახელებს „დანიშნულ ჟამს“. ოცდამეშვიდე მუხლის „დანიშნული ჟამი“ არის სამას სამოცწლიანი პერიოდის დასაწყისი, ხოლო ოცდამეცხრე მუხლის „დანიშნული ჟამი“ არის სამას სამოცწლიანი პერიოდის დასასრული. დასაწყისიც და დასასრულიც წარმოადგენს „დანიშნულ ჟამს“.

წარმართული რომის გაძლიერება დაიწყო მაშინ, როდესაც მან დაიპყრო მესამე გეოგრაფიული დაბრკოლება, როგორც ეს წარმოდგენილია დანიელის 8:9-ში.

და ერთ-ერთი მათგანიდან გამოვიდა პატარა რქა, რომელიც მეტად განდიდდა სამხრეთისკენ, აღმოსავლეთისკენ და მშვენიერი ქვეყნისკენ. დანიელი 8:9.

გაძლიერება დაიწყო აქტიუმის ბრძოლასთან, ხოლო შემდგომ — მერვე თავის მეცხრე მუხლში აღწერილი სამხრეთის მეფის (ეგვიპტის) დამორჩილებით.

წარმართული რომის მმართველობის დასასრული, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეოთხე სამეფოსი, დადგა 538 წელს, როდესაც პაპურმა რომმა თავისი მესამე გეოგრაფიული დაბრკოლება გადალახა. მთელი ხუთას სამოცდარვაწლიანი პერიოდი, აქტიუმის ბრძოლიდან 538 წლამდე, იწყება იმით, რომ წარმართული რომი თავის მესამე დაბრკოლებას სძლევს და ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეოთხე სამეფო ხდება, და სრულდება მაშინ, როდესაც პაპური რომი თავის მესამე გეოგრაფიულ დაბრკოლებას სძლევს.

როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეოთხე სამეფო, წარმოდგენილი ისტორია ორ პერიოდს გამოყოფს: პირველს, როდესაც რომი თავს ამაღლებს, და შემდეგ პერიოდს, რომელიც რომის დაცემას აღწერს. ამ პირველი აღმატების პერიოდის დასაწყისი ამავე დროს არის მთელი იმ პერიოდის დასაწყისიც, როდესაც წარმართული რომი ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეოთხე სამეფოდ მმართველობდა. რომის აღმატების პირველი პერიოდი განსაზღვრული დროით იწყება და განსაზღვრული დროითვე მთავრდება; ამასთან, იგი იწყება ჩრდილოეთისა და სამხრეთის სამეფოთა შეერთებით. იგი სრულდება აღმოსავლეთის სამეფოდ და დასავლეთის სამეფოდ გაყოფით. განსაზღვრული დროით დაწყება და დასრულება, აგრეთვე დასაწყისი და დასასრული, ალექსანდრეს სამეფოს ოთხ განყოფილებას წარმოადგენს.

ოცდაშვიდე და ოცდამეცხრე მუხლებში მოხსენიებული ორი განსაზღვრული ჟამი წარმოადგენს საწყისსა და დასასრულის ნიშნულს, რომლებიც აღწერს იმ პერიოდს, როდესაც რომი უზენაესად ბატონობს. შეერთებულ შტატებში კვირადღის კანონის დადგენისას, ორმოცდამეერთე მუხლისა და დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთექვსმეტე მუხლის აღსრულებით, თანამედროვე რომის უზენაესი ბატონობის ორმოცდაორი სიმბოლური თვის პერიოდი იწყება. ოცდაშვიდე მუხლის პირველი განსაზღვრული ჟამი არის კვირადღის კანონი შეერთებულ შტატებში, ხოლო მეორე განსაზღვრული ჟამი აღნიშნავს დროს, როდესაც დედამიწაზე უკანასკნელი ერი მიჰყვება შეერთებული შტატების მაგალითს, აღასრულებს უკანასკნელ კვირადღის კანონს და ამით ამჟღავნებს კერპთაყვანისმცემლური შაბათის მსოფლიომასშტაბიან აღსრულებას.

ეს ორი წინასწარმეტყველური ნიშანსვეტი არის კვირის კანონი შეერთებულ შტატებში მსოფლიო კვირის კანონის აღსრულებამდე, და ეს ორი კვირის კანონი არის ოცდამეშვიდე და ოცდამეცხრე მუხლებში აღნიშნული ორი დანიშნული დრო. ოცდამეშვიდე მუხლის პირველი დანიშნული დრო ასევე წინასახიერებულ იქნა კონსტანტინეს კვირის კანონით 321 წელს, ხოლო 538 წელს ორლენის კრებაზე მიღებული პაპისეული კვირის კანონი წარმოადგენს მსოფლიო კვირის კანონს.

მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე კონტექსტში პანიუმის ბრძოლა წარმოადგენს იმ ისტორიას, რომელიც წინ უსწრებს მეთექვსმეტე მუხლში მოხსენიებულ საკვირაო კანონს. ამ ისტორიის ფარგლებში სრულდება იმ ორი მეფის შეხვედრა, რომლებიც ერთმანეთს ატყუებენ. მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლები იმ ისტორიის ნაწილია, რომელიც წარმოდგენილია მეათედან მეთექვსმეტე მუხლებამდე. ეს მუხლები მეათე მუხლში განსაზღვრავენ მეოთხე სირიულ ომს, მეთერთმეტე მუხლში — რაფიის ბრძოლას, ხოლო მეთორმეტე მუხლში — ამ ბრძოლის შემდგომ მოვლენებს. მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლები წარმოადგენენ ძვ. წ. 200 წლის ისტორიას, როდესაც აღსრულდა პანიუმის ბრძოლა და როდესაც წარმართული რომი, წარმოდგენილი როგორც „შენი ხალხის მძარცველნი“, შედის წინასწარმეტყველურ თხრობაში.

დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლი 1989 წელს სსრკ-ის დაშლას განსაზღვრავს, ხოლო მეთექვსმეტე მუხლი — კვირა კანონს შეერთებულ შტატებში. ორი მეფის შეხვედრა, რომლებიც დადგენილ დრომდე ერთმანეთს სიცრუეს ეუბნებიან, რაც აქტიუმის ბრძოლა იყო, ვითარდება ორმოცე მუხლის იმ ისტორიაში, რომელიც 1989 წელს, აღსასრულის ჟამის შემდეგ იწყება და შეერთებულ შტატებში კვირა კანონით სრულდება. ოცდამეშვიდე მუხლი არის ნიშანსვეტი ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიაში, რომელიც 1989 წლის შემდეგ, მაგრამ კვირა კანონამდე ხდება. ოცდამეშვიდე მუხლის „შეხვედრა“ არის ნიშანსვეტი რომის გაძლიერებამდე კვირა კანონის დროს. არსებობს რამდენიმე ნიშანსვეტი, რომლებიც პაპობის გაძლიერებას 538 წელს უძღვის წინ, და ეს ნიშანსვეტებიც დადგენილ დრომდე ხდება. ერთ-ერთი იმ წინასწარმეტყველური ნიშანსვეტთაგანია იუსტინიანეს ბრძანებულება 533 წელს, რომელმაც შეასრულა ოცდამეათე მუხლის მითითება იმაზე, რომ მას ჰქონდა „გაგება

მათთან, რომელნიც აღთქმას ტოვებენ.“

სხვა გზამკვლევი ნიშნები, რომლებიც წარმართულ რომის ისტორიაში დანიშნულ დრომდე მიჰყავს, არის 330 წელი, როდესაც წარმართულმა რომმა დაამხო და იმავდროულად პაპის ძალაუფლებას გადასცა „საყდარი“. 496 წელს კლოვისმა პაპობას მისცა თავისი „ძალა“. დანიელის მეშვიდე თავის აღსრულებაში წარმართულმა რომმა პაპობისთვის მოაშორა „სამი რქა“, რომელთაგან უკანასკნელი იყო 538 წელს ოსტგოთების რომის ქალაქიდან განდევნა. 508 წელს წარმართობის რელიგია სამეფოს კანონიერ რელიგიად იქნა გადადებული და მისი ადგილი კათოლიციზმმა დაიკავა. 538 წარმოადგენს ორმოცდამეერთე მუხლის კვირა კანონს, ხოლო 496 წარმოადგენს 1989 წელს, როდესაც რეიგანმა, კლოვისის მსგავსად, თავისი ძალაუფლება რომის პაპს მიუძღვნა. 330 წელი მიუთითებს კვირა კანონზე, რადგან სწორედ იქ პაპობა ძალაუფლების საყდარს უბრუნდება.

ეს მიუთითებს იმაზე, რომ 538-იც და 330-ც აღნიშნავს დანიშნულ დროს, რაც არის მეთექვსმეტე და ორმოცდამეერთე მუხლები. 496 წარმოადგენს 1989 წელს, რომელმაც აღასრულა მეათე მუხლი და დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლი, აგრეთვე ესაიას 8:8. 508 მიუთითებს იმ დროს, როდესაც სამეფოს რელიგია გვერდზე იდება კათოლიციზმისათვის. კლოვისით დაწყებული 496 წლიდან 508 წლამდე, ნაჩვენები იყო სამეფოს კანონიერ რელიგიის თანდათანობითი მოცილება და ჩანაცვლება. 330 წელს დაწყებულ ისტორიაში დასავლეთ რომის თანდათანობითი დაცემა წარმოდგენილია პირველი ოთხი საყვირით, რითაც განისაზღვრება თანდათანობრივი განადგურება, რომელიც იწყება შეერთებულ შტატებში საკვირაო კანონით.

321 წელს კონსტანტინეს საკვირაო კანონის შემდეგ წარმართული რომის თანდათანობრივი დაცემა ასახავს შეერთებული შტატების, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს, დაცემას, რომელიც საკვირაო კანონამდე მიდის. შემდეგ ოთხი საყვირის სამსჯავრო მოიწევა შეერთებულ შტატებზე, როგორც ამას და უაითმა მიუთითა, როდესაც ამბობს, რომ „ეროვნულ განდგომილებას მოჰყვება ეროვნული დაღუპვა.“ ეზეკიელიც ამატებს დამოწმებას ოთხმაგი სასჯელის შესახებ.

კვლავ მომივიდა უფლის სიტყვა, ნათქვამი: მეო კაცისა, როცა ქვეყანა მძიმედ შემცოდავს ჩემს წინააღმდეგ ღალატით, მაშინ მასზე გავიწვდი ჩემს ხელს, დავამტვრევ მისი პურის კვერთხს, მოვაგლენ მასზე შიმშილს და მოვსპობ მისგან კაცსა და პირუტყვს. და ეს სამი კაცი — ნოე, დანიელი და იოზი — მასში რომც იყვნენ, თავიანთი სიმაღლით მხოლოდ საკუთარ სულებს იხსნიდნენ, ამბობს უფალი ღმერთი. თუ გავატარო ქვეყნის გავლით მავნე მხეცები და გააუბედურონ იგი, ისე რომ გაუდაბურდეს და მხეცების გამო ვერავინ გაიაროს მასში, ეს სამი კაცი მასში რომც იყვნენ, ცოცხალი ვარ მე, ამბობს უფალი ღმერთი, ვერც ძეებს იხსნიდნენ და ვერც ასულებს; მხოლოდ თავად იხსნებოდნენ, ხოლო ქვეყანა გაუდაბურდებოდა. ან თუ მახვილს მოვუვლენ იმ ქვეყანას და ვიტყვი: მახვილო, გადაიარე ქვეყანა, რათა მოვსპო მისგან კაცი და პირუტყვი, ეს სამი კაცი მასში რომც იყვნენ, ცოცხალი ვარ მე, ამბობს უფალი ღმერთი, ვერც ძეებს იხსნიდნენ და ვერც ასულებს, არამედ მხოლოდ თავადვე იხსნებოდნენ. ან თუ ჭირს მოვაგლენ იმ

ქვეყანაზე და ჩემს რისხვას სისხლით გადმოვღვრი მასზე, რათა მოვსპო მისგან კაცი და პირუტყვი, ნოე, დანიელი და იობი მასში რომც იყვნენ, ცოცხალი ვარ მე, ამბობს უფალი ღმერთი, ვერც მეს იხსნიდნენ და ვერც ასულს; მხოლოდ საკუთარ სულებს იხსნიდნენ თავიანთი სიმაართლით. რადგან ასე ამბობს უფალი ღმერთი: მით უმეტეს, როცა ჩემს ოთხ მძიმე სასჯელს მოვავლენ იერუსალიმზე — მახვილს, შიმშილს, მავნე მხეცს და ჭირს — რათა მოვსპო მისგან კაცი და პირუტყვი! მაგრამ, აჰა, მასში დარჩება ნატამალი, რომელიც გამოყვანილი იქნება — ძენიც და ასულნიც; აჰა, ისინი გამოვლენ თქვენთან, და იხილავთ მათ გზასა და მათ საქმეებს; და ნუგეშდებულნი იქნებით იმ ბოროტების გამო, რომელიც მოვავლინე იერუსალიმზე, ყოველივე იმის გამო, რაც მოვავლინე მასზე. და ისინი განუგეშებენ თქვენ, როცა იხილავთ მათ გზებსა და მათ საქმეებს; და შეიცნობთ, რომ უმიზეზოდ არ გამიკეთებია ყოველივე, რაც მასში გავაკეთე, ამბობს უფალი ღმერთი. ეზეკიელი 14:12–23.

ამ საკითხთა განხილვას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.